

עפ"ג (באר שבע) 40704-08-24 - משה מטוקו נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו
ביתן
כבוד השופט אהרון משניות
כבוד השופט יעקב דנינו
המערער: משה מטוקו
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד אורן ששון

ב"כ המשיבה, עו"ד רחל אטיאס

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים. בכתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו נטען כי בתאריך 23.6.20 בעת שהמערער שהה באגף 4 בכלא דקל, הוא איים על מפקדת האגף בכך שאמר לה תוך הנפת ידיו בצורה מאיימת "תרגיעי את סמל האגף שלך. מה הוא חושב שאם הוא בדרגת רנ"ג הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה. יש לו מזל שיש מחיצה".

שירות המבחן ערך תסקיר על המערער בו צוין בין היתר שהמערער בן 32, רווק. מתגורר לבדו באשקלון. משתמש בסמים מגיל 13 ובעל דפוסים אלימים. הומלץ לשלבו בבית המשפט הקהילתי, אך הדבר לא יצא אל הפועל. ביחס לעבירה, המערער מודה במיוחס לו ומסביר שסמל האגף האיץ בו לסיים שיחת טלפון עם משפחתו וקילל אותו ואת משפחתו, והוא לא הגיב לו והחליט לשוחח בעניין עם מנהלת האגף, וכשהגיע אליה היה כעוס ועצבני ואיים כפי שתואר בכתב האישום המתוקן. טען שלא היתה לו כוונה לפגוע בסוהר. שירות המבחן התרשם שהמערער נושא תחושות כעס, תסכול וחוסר אמון כלפי גורמי ממסד וציין שהמערער הכיר בדפוסיו המכשילים אך תיאר שמאז מאסרו האחרון הוא הפיק את הלקחים, לא ביצע עבירות ומנהל אורח חיים נורמטיבי. והומלץ להטיל עליו מאסר על תנאי והתחייבות.

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש המערער אמר לבית המשפט שהוא לא מתכוון להגיע לדיונים נוספים ושהוא מבקש לסיים את עניינו ושייגזר עליו עונש.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירת האיומים ועל הפגיעה בהם, אותה קבע בנסיבות כמשמעותית. התייחס לענישה הנוהגת ולנסיבות המקרה. והטיל על המערער 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף ובמצטבר ובסך הכל 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

מכאן הערעור. המופנה נגד רכיב המאסר בפועל.

ב"כ המערער טוען שבקביעת עונשו של המערער בית המשפט התעלם מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומנסיבות משמעותיות נוספות שיש בהן כדי להקל באופן משמעותי בעונש, ולא נתן משקל להימשכות ההליך ולעינוי הדין של המערער. טוען שהפסיקה שעליה הסתמך בית המשפט עוסקת במקרים שונים ובחלקם חמורים יותר. מפנה לפסיקה. ועותר להקל בעונשו של המערער.

המערער עצמו מסר בדיון כי הוא עובד באופן סדיר ושמאז שחרורו מהמאסר לא הסתבך בעבירות נוספות.

המשיבה טענה שאמנם האיום בו המערער הורשע הוא ברף הנמוך של החומרה, אולם לחובת המערער מאסר על תנאי בר הפעלה והמערער סירב להליך טיפולי ולא שיתף פעולה ובנסיבות לא היה מנוס מהפעלת המאסר על תנאי.

קראנו את כלל החומרים הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לקבל את הערעור.

מטבע הדברים עבירת איומים יכולה להתבטא באופנים שונים וברמות חומרה שונות, המשפיעים על מתחם העונש ההולם ועל העונש עצמו.

כאן, מחד העבירה בוצעה בבית הכלא בעת שהמערער נשא מאסר והאיום הופנה כלפי מפקדת האגף בו שהה המערער ונתונים אלה מאפיינים את המעשה כחמור, ומאידך, השתלשלות העניינים שקדמה לאירוע - כעולה מדברי המערער בשירות המבחן - ותוכן האיום המתון יחסית, מעמידים את המעשה ברף נמוך של חומרה.

בית המשפט קמא שקל את הנתונים המשפיעים על קביעת מתחם העונש ההולם וקבע שהמתחם נע בין 0 ל- 8 חודשי מאסר. משמעות העובדה שהמתחם שנקבע מתחיל מעונש שאיננו כולל מאסר בפועל הינה שמבחינת מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לביצוע העבירה ניתן עקרונית להטיל עונש שאיננו כולל מאסר בפועל.

המערער הודה במיחוס לו והדבר נזקף לזכותו, ומנגד לחובת המערער הרשעות קודמות והוא ביצע את

העבירה בעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. ובנסיבות ישנה הצדקה למקם את עונשו מעל תחתית מתחם העונש ההולם שנקבע.

לולא המאסר על תנאי בר ההפעלה ניתן היה להסתפק בהטלת מאסר על תנאי. אלא שבהינתן המאסר המותנה הרי שהטלת מאסר על תנאי על העבירה הנוכחית מחייבת הפעלת המאסר המותנה.

השאלה היא אפוא האם בהתחשב בכלל הנתונים והשיקולים הנוגעים לעניין יש מקום להימנע מהפעלת המאסר על תנאי ולהורות על הארכתו.

סעיף 55 (א) בחוק העונשין קובע כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

וסעיף 56(א) בחוק העונשין, קובע: "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

המאסר על תנאי בר ההפעלה הוטל על המערער ביום 18.7.17 במסגרת ת"פ 26335-01-17 על עבירות שהמערער ביצע בסוף שנת 2016. ואת העבירה כאן המערער ביצע ב-23.6.20, זמן קצר לפני שהמאסר על תנאי פקע.

המערער בעל נסיבות חיים מורכבות מאוד ושירות המבחן המליץ על שילובו בבית המשפט הקהילתי.

מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-4 שנים והמערער לא הורשע בעבירה נוספת והוא מצליח לשמור על יציבות מסוימת בחייו.

במצב דברים זה נראה לנו שיש מקום לתת למערער הזדמנות ולהימנע משליחתו החוזרת לכלא, תוך הארכת המאסר על תנאי העומד לחובתו.

אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את רכיבי המאסר בגזר הדין ומאריכים את המאסר על תנאי מת"פ 26335-01-17 בשנה נוספת מהיום. רכיבי גזר הדין האחרים יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום י"ג
תשרי תשפ"ה,
15/10/2024 במעמד
הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט בכיר אהרון משניות, שופט יעקב דנינו, שופט